

Poul Westergaard (DR):

I min første ordførertale efterlyste jeg hos venstre-regeringen en afklaring af, om regeringen ville være indstillet på at give dette ting nogenlunde de samme rimelige arbejds-vilkår, som tinget måtte kunne forvente under en magistratsregering. Vil regeringen fremlægge sine forslag til fri forhandling, finde sig i, at de måtte blive ændret eller eventuelt forkastet af et skiftende flertal her i tinget, uden den konsekvens, at folketinget i sit arbejde skal belemres med udsigter til regeringskrise og utidig valgtummel? Af statsministerens første erklæring her i tinget havde jeg fået den opfattelse, at regeringen var indstillet på noget i den retning, men den anden statsministererklæring her i tirsdags bragte mig i tvivl og ganske særligt regeringserklæringen om, at der vedrørende det bebudede lovforslag om indgreb i dyrtidsreguleringen kun kan forhandles teknik og enkeltheder.

Nu har statsministeren svaret, at der kan forhandles andet end teknik og enkeltheder, blot sigtet og effektiviteten fastholdes, og jeg forstår, at sigtet er en dæmpning af omkostningsniveaet, og at den skal være effektiv. Jeg takker for denne uddybning.

Men så synes jeg, at statsministeren igen skaber usikkerhed, når han så kraftigt, næsten provokerende, understreger, at ingen skal være i tvivl om, at det er en venstre-regering, vi har fået, ikke en magistratsregering, og at de 12 ministre ikke er ekspeditionssekretærer, der blot skal formidle andres meninger.

Det giver mig anledning til at sige, for det første, at der jo intet er i valgresultatet, der tyder på nogen bragende folkelig tilslutning til venstres valggrundlag og venstres forslag om indgreb i dyrtidsreguleringen — venstre tabte vist 8 mandater — og ingen andre partier har mig bekendt givet udtryk for nogen positiv indstilling over for venstres tanke om indgreb i dyrtidsreguleringen.

For det andet må jeg sige, at regeringen naturligvis har lov til at fremsætte venstres valgprogram som lovforslag her i tinget, og vi andre har lov til at mene, at det er dårlige, at det er ensidige lovforslag, og vi har også lov til at mene, at regeringen dermed er med til at spille folketingets tid. Men det, der er det interessante, det, der er det væsentlige, det afgørende, er, om regerin-

gen, når den har erfaret, at der her i tinget ikke er tilslutning til det forslag, som regeringen selv kalder det centrale i sin plan, nemlig indgrebet i dyrtidsreguleringen, vil drage konsekvensen og søge et samarbejde i dette ting om andre løsninger, eller om regeringen vil fastholde, at folketinget skal være ekspeditionskontor for regeringen og ekspedere venstres valgoplæg derhen, hvor det hører hjemme.

Statsministeren, hvis opfattelsesevne der vist heller ikke er noget i vejen med, må da vide, at der her i tinget er muligheder for samarbejde om andre løsninger. Der er her en udbredt opfattelse af, at det er det offentlige overforbrug, det overdrevne skatte-tryk, der er en af de væsentligste årsager til den økonomiske situation, den økonomiske misere, vi har, og at vi derfor primært må søge løsningen på dette område. Skattetryk- ket på de jævne og almindelige arbejdsind- komster må lettes, hvis vi skal komme ind- komstinflationen til livs, fordi det helt øjen- synlig er sådan, at mange ikke har andre muligheder for at søge kompensation for skattetrykket end gennem indkomststignin- ger. Det er her, de saglige løsningsmulighe- der ligger, og det er her, samarbejdsmulig- hederne ligger, ikke mindst hos nogle af de mange nye medlemmer i dette ting. Her er vi parat.

Jeg håber naturligvis også, at der vil vise sig samarbejdsmuligheder her i tinget om- kring en bekæmpelse af jord- og ejendoms- spekulation. Det er helt nødvendigt. Men vi er da godt klar over, at det ikke primært er hos regering og hos regeringspartiet, disse samarbejdsmuligheder skal findes.

Må jeg så om hr. Gert Petersens dagsor- densforslag sige, at vi er enige i, at det bebudede lovforslag om indgreb i dyrtidsregu- leringen ikke bør fremsættes, og kommer det alligevel, vil vi medvirke til, at det bli- ver afvist her i tinget. Det skal der ikke være tvivl om. Men der er andre forslag i regeringens oplæg, som vi heller ikke ret gerne ser fremsat. Det gælder naturligvis i særlig grad det meget ensidige og direkte inflationsskabende forslag om nedsættelse af de amtskommunale jordskatter. Men det er, og det skal være, regeringens soleklare ret at fremkomme med lovforslagene og få dem behandlet her i tinget, hvis regeringen selv ønsker det, og derfor vil vi stemme imod det